

som man i øvrigt ikke kan komme i tanke om, som det her forslag ikke vil give de samme rettigheder til.

Jeg synes altså, det er at finde de argumenter, der passer til konklusionen.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg er tankemæssigt slet ikke derhenne, hvor hr. Kamal Qureshi bevæger sig. Det her handler for mig om, om ikke det er rimeligt, at en biologisk mor, der får et barn, får en mulighed for at tage en velovervejede beslutning. Det er fundamentalt det, det handler om.

Jeg tænker ikke i forskellige grupper af samfundet, når jeg ser det her lovforslag, selv om det måske er det, der er baggrunden for det. For mig er det helt naturligt, at en mor, når hun får et barn, der eventuelt skal bortadopteres, så får mulighed for at træffe et bevidst valg, og at man giver et fornuftigt tidsrum til det.

Det er helt enkelt, og så er det jo sådan, at vi i Det Konservative Folkeparti, når vi skal stemme om de her ting, stemmer efter vores overbevisning, men vi er ret enige i den her sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

I al min ungdommelige naivitet havde jeg ikke forberedt nogen lang ordførertale, da jeg i modsætning til det forrige lovforslag, vi har behandlet her i dag, mente, at dette forslag havde en så åbenlys karakter af at være fornuftigt, at der slet ikke ville blive debat om spørgsmålet.

Kl. 14.10

Ved det forrige forslag, der handlede om adoption af børn fra andre lande og homoseksuelles ret dertil, hørte vi ordførertaler fra Venstre, fra Dansk Folkeparti og fra Det Konservative Folkeparti. Konklusionen i de tre taler var henholdsvis barnets tarv, barnets tarv og barnets tarv. Det var det, der var det vigtige.

Nu behandler vi så et lovforslag, hvis hovedformål er at sikre, at i de tilfælde, hvor to kvinder lever i et registreret parforhold, skal have et barn og den biologiske mor dør ved fødslen, får den anden mor mulighed for straks at få forældremyndighed over barnet. Det lyder sådan set meget fornuftigt.

Men nu er det et problem, at der gælder forskellig lovgivning for homoseksuelle og hetero-

seksuelle. Det var sådan set et krav, da vi behandlede det forrige lovforslag, så stringens er der i hvert fald ikke i argumentationen.

Jeg synes, at vi skal holde fast i, hvad det er, vi taler om. Vi taler altså om den ulykkelige situation, hvor en kvinde dør ved fødslen af barnet eller inden for de første 3 måneder. Det er en vanskelig situation, vi taler om, og jeg synes, at vi endnu en gang her i Folketingssalen står i den situation, hvor det er oppositionen, der står som forsvarer af børns rettigheder og af de svage i samfundets rettigheder, nemlig dem, der er kommet ud for en ulykkelig situation.

Når det er sagt, vil jeg gerne takke især den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, for sit indlæg. For som jeg hører det, var der en stor forståelse for, at det faktisk er en svær situation, og at man gerne vil medvirke til praktiske løsninger, hvis vi ellers kan finde frem til det.

Det er jeg så faktisk ret fortrøstningsfuld over for at vi kan gøre i fremtiden, for vi kunne jo høre det positive indslag fra den konservative ordfører, og hvis så ellers Venstres egentlige ordfører, hr. Søren Pind, medvirker ved behandlingen af det gode forslag, som der ligger i ordene fra fru Pernille Rosenkrantz-Theil, må vi gå ud fra, at der kan være bred tilslutning til at få løst problematikken, hvis den bare bliver formuleret på en måde, der passer ordførerne for de to regeringspartier.

Så det skal være min udgangsreplik herfor, men jeg har stadig svært ved at forstå, hvorfor man ikke ønsker at løse den reelle problematik, der faktisk foreligger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører bliver fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

For en gangs skyld vil jeg undlade at skælde specielt meget ud, mens vi taler om lovforslag om homoseksuelle, og grunden til det er, at det egentlig oprindelig er mit lovforslag. Der er en grund til, at jeg ikke selv har genfremsat det, og den er, at jeg synes, at vi har fundet nogle bedre ideer til, hvordan man kan løse de problemer, der foreligger vedrørende stedbarns-adoption, og i øvrigt nogle ideer, som måske tegner til at kunne skabe lidt større opbakning og nok opbakning til, at vi faktisk kan gennemføre det.

Noget af det, jeg synes der har været væsentligst i debatten, og som er grunden til, at jeg oprindelig fremsatte det her lovforslag, er, at der er